

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมปัจจุบัน (กรมวิชาการ, 2544 ก : 1) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มีบทบาทต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยเสมอมา จะเห็นได้จากการที่ประเทศไทยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารสำหรับติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ การศึกษาและการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศ ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของโลก ที่มุ่งไปสู่กระแสโลกาวิวัฒน์ และการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยที่เน้นไปสู่ธุรกิจอุตสาหกรรมและนานาชาติ ได้ก่อให้เกิดกระแสเรียกร้องต่อสถาบันในสังคมไทย เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา ดังนั้นสังคมจึงต้องหันมาให้ความสนใจทางด้านการศึกษา เพื่อให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 กล่าวไว้ว่าการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรม ในการดำรงชีวิตและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและให้แนวการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาและได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ในแต่ละช่วงชั้น เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษทุกด้านทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน (กรมวิชาการ 2544 ข: 3) ซึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะมีประสิทธิภาพได้จำเป็นต้องมีการเรียนการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ เมื่อผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจโครงสร้างของภาษาจะทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ในการเรียนการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษนั้นก็ยังพบปัญหา ซึ่ง ชอมสกี (Chomsky 1966 อ้างถึงใน อัจฉรา วงศ์โสธร 2539: 6) ได้เสนอแนวคิดทางภาษาไว้ว่า ทุกภาษามีระบบของตนเอง นั่นก็คือ มีไวยากรณ์เป็นแกนของภาษา ถ้าปราศจากกฎต่าง ๆ ที่ทุกคนมีอยู่ในตัวแล้ว มนุษย์ก็ไม่สามารถเข้าใจภาษาได้ แต่การเรียนการสอนไวยากรณ์ก็ยังคงต้องสอดคล้องไปกับบทเรียนหรือเจาะจงสอนไวยากรณ์โดยตรงก็

ยังคงมีอยู่ไม่น้อย ทั้งนี้เพราะว่าไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบร่วมที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษา ซึ่งก็คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างแยกจากกันไม่ได้เลย ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะไม่ประสบความสำเร็จในการที่จะเข้าใจและสื่อความหมายในระดับสูงได้ ถ้าผู้เรียนนั้นขาดความรู้ความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ดังงานวิจัยของ เกษเมือง อาทรธรรมรัตน์ (2526: บทคัดย่อ) ที่ทดสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนรัฐบาลกลุ่มที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าโครงสร้างไวยากรณ์เป็นปัญหาที่สุดในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุจรี สุขเกษม (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาข้อบกพร่องในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า นักเรียนมีข้อบกพร่องในการเรียนไวยากรณ์ เรื่อง Tenses และสอดคล้องกับ ราเชนทร์ โชคสูงเนิน (2537: บทคัดย่อ) วิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ ปวช. การเลือกใช้ Tense ต่างๆ ผิด 69% เห็นได้ว่าเรื่อง Tense ก็เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการได้ระบุเรื่องของโครงสร้างไวยากรณ์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) (2545: 102) ได้กำหนดเนื้อหาทางด้านโครงสร้างภาษาอังกฤษเรื่อง Tense ของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 เป็นโครงสร้างขั้นพื้นฐาน

จากการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ผลการประเมินพบว่า ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ของนักเรียนอยู่ในระดับปรับปรุงร้อยละ 45.92 นักเรียนได้คะแนนระดับพอใช้ร้อยละ 34.10 นักเรียนได้คะแนนระดับดีร้อยละ 19.98 และในระดับโรงเรียนผลการประเมินพบว่า ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ของนักเรียนอยู่ในระดับปรับปรุงร้อยละ 52.38 นักเรียนได้คะแนนระดับพอใช้ร้อยละ 36.91 นักเรียนได้คะแนนระดับดี ร้อยละ 19.98 นักเรียนสอบได้คะแนนเฉลี่ย 13.61 จากการวิเคราะห์รายงานจะเห็นได้ว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับปรับปรุงเป็นส่วนใหญ่ ทั้งในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับโรงเรียน อาจเป็นผลมาจากการที่นักเรียนมีข้อบกพร่องในการเรียนภาษาและความสามารถที่แตกต่างกันของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนบางคนมีข้อบกพร่องไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในบางเนื้อหาได้ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องค้นหาข้อบกพร่อง หรือ จุดอ่อนในการเรียนของนักเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1, 2550 : 34 - 35) วิธีที่ดีที่สุดในการค้นหาสาเหตุและแก้ไขปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายบุคคลคือการวินิจฉัย เพราะการวินิจฉัยนั้นสามารถตอบ

ปัญหาที่สำคัญได้ 5 ประการ คือเด็กนักเรียนคนใดมีความบกพร่องในการเรียนภาษาอังกฤษ ความบกพร่องในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในเรื่องใด สาเหตุที่บกพร่องในการเรียนภาษาอังกฤษมีอะไรบ้าง จะทำการสอนซ่อมเสริมในสิ่งใดบ้าง และจะป้องกันความบกพร่องในการเรียนของนักเรียนได้อย่างไร ซึ่งจะเห็นว่าการวินิจฉัยจะทำให้สามารถแก้ไขความบกพร่องในการเรียนได้ และยังสามารถป้องกันความบกพร่องในการเรียนของนักเรียนได้อีกด้วย (Adam and Torgerson 1964 : 458 อ้างถึง จินตนา สันกิ่ง 2542: 3) นอกจากนี้ สมนึก ภัททิยธนี (2544: 7) ได้กล่าวว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลเพื่อหาจุดบกพร่องนักเรียนที่มีปัญหาว่ายังไม่เกิดการเรียนรู้ตรงจุดใด ๆ เพื่อหาทางช่วยเหลือที่จะช่วยให้นักเรียนเจริญงอกงามบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ช่วยให้ครูสามารถจัดทำการสอนซ่อมเสริมได้ถูกต้องคือแบบทดสอบวินิจฉัย ซึ่งในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย สุเทพ สันติวรานนท์ (2533: 71) และ สำนักทดสอบทางการศึกษา (2539: 11) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยต้องมีการวิเคราะห์ทักษะหรือเนื้อหาที่ต้องการทดสอบอย่างละเอียด แล้วแบ่งเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ เพื่ออธิบายถึงความบกพร่องแต่ละความสามารถและทักษะ นอกจากนี้ พร้อมพรรณ อุคมสิน (2538: 93 – 94) ได้กล่าว แบบทดสอบวินิจัยช่วยให้นักเรียนได้ประเมินตนเองว่ามีจุดประสงค์ใดที่บกพร่อง สมควรจะได้รับแก้ไขและเป็นแรงจูงใจในการเรียนทำให้นักเรียนเตรียมความพร้อมในการเรียน อยู่เสมอ ช่วยปรับปรุงการสอนของครู เพื่อจะได้รู้ว่าครูควรสอนเรื่องอะไรและหัวข้อใดที่นักเรียนยังบกพร่องอยู่ และช่วยให้ครูเตรียมบทเรียนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน ทำให้ปัญหาของนักเรียนหมดไปโดยเร็ว และ อัจฉรา วงศ์โสธร (2539: 132) ได้กล่าวว่าแบบทดสอบวินิจัยให้ประโยชน์ คือ ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนและเพื่อการจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมของครู

งานวิจัยนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาแบบทดสอบที่สามารถวินิจัยข้อบกพร่องในทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษคือ ทักษะในการเรียนรู้เรื่อง Tenses คือ Present Simple Tense , Past Simple Tense และ Present Perfect Tense การพัฒนาแบบทดสอบครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิดในเรื่อง Domain reference และ Mastery learning มาใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างของประโยค โครงสร้างของข้อสอบเพื่อการวินิจัยข้อสอบย่อย ๆ ที่สำคัญ ทั้งลักษณะของตัวเลือกและตัวลวงเพื่อให้ข้อสอบแต่ละข้อได้สารสนเทศในการวินิจัยข้อบกพร่องของผู้ตอบข้อสอบและช่วยในการวางแผนสอนซ่อมเสริมและปรับปรุงการเรียนให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาและเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้เรื่องอื่นต่อไป

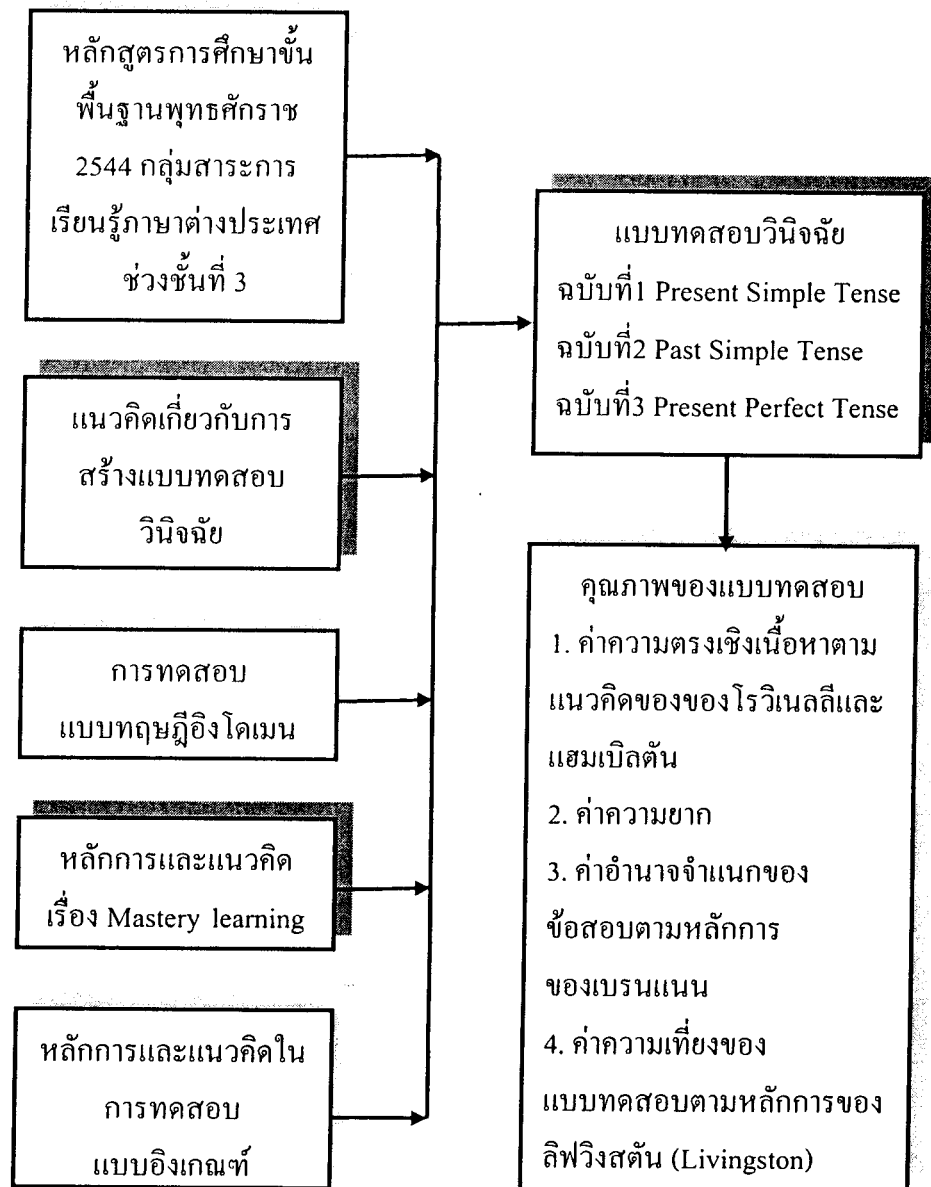
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวินิจัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวินิจัยได้นำมาจัดทำเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 850 คน

4.2 เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบนี้วิเคราะห์จากเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Tenses 3 เรื่อง คือ

เรื่องที่ 1 Present Simple Tense

เรื่องที่ 2 Past Simple Tense

เรื่องที่ 3 Present Perfect Tense

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 การวินิจฉัย คือ การค้นหาปัญหา อุปสรรค หรือข้อบกพร่องในการเรียนรู้ของ นักเรียนเพื่อทราบว่านักเรียนมีข้อบกพร่องตรงจุดใด เนื่องจากสาเหตุใด และจะนำสู่การแก้ไข ข้อบกพร่องนั้น

5.2 แบบทดสอบเพื่อสำรวจ หมายถึง แบบทดสอบเดิมคำสั้น ๆ ที่ระบุเหตุผลของการตอบของนักเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อรวบรวมคำตอบผิดและสาเหตุของการตอบผิดใน เรื่อง Tense ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5.3 แบบทดสอบวินิจัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ คือ แบบทดสอบชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้สำหรับค้นหาข้อบกพร่องและสาเหตุที่บกพร่องในการ เรียนเรื่อง Tenses ของนักเรียนแต่ละคนโดยพิจารณาจากตัวลวงที่นักเรียนเลือกตอบ จำนวน 3 ฉบับ ซึ่งประกอบด้วย

ฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense

ฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense

ฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense

5.4 คุณภาพของแบบทดสอบ หมายถึง คุณลักษณะของแบบทดสอบด้าน ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง และค่าความตรง

5.5.1 ค่าความยากของแบบทดสอบ คือ สัดส่วนที่นักเรียนตอบแบบทดสอบได้ ถูกต้องกับจำนวนนักเรียนทั้งหมด หาได้โดยใช้สูตรคำนวณอย่างง่ายโดยแต่ละข้อต้องมีค่าความยาก ระหว่าง .20 - .80 ตามเกณฑ์การสร้างข้อสอบ

5.5.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ คือ ความสามารถในการจำแนกกลุ่มรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) กับกลุ่มไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ทั้งนี้ กลุ่มรอบรู้ คือ กลุ่มที่ได้ คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับคะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด หาโดยวิธีของแบรนแนน

5.5.3 ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ คือ ความสามารถของแบบทดสอบในการที่จะวัดได้ ในที่นี้หาโดยวิธีของลิฟวิงสตัน (Livingston)

5.5.4 ค่าความตรงของแบบทดสอบ คือ คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการวัด หรือวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ซึ่งจะตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการใช้วิธีของโรวินELLI (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton) ซึ่งเรียกว่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC : Index of Item Objective Consequence)

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ใช้แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษในการตรวจสอบข้อบกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

6.2 ครูผู้สอนทราบข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในส่วนใด และสามารถสอนซ่อมเสริมได้ตรงจุด

6.3 ใช้แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยในการเนื้อหาอื่น ๆ